

T(R)ÒPICS

És a les fosques que hi veig clar

MARCEL·LÍ BORRELL
COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

Aquest divendres s'aixecava el teló teatral de Temporada Alta, Festival de Tardor de Catalunya a Girona-Salt. Del 6 d'octubre al 6 de desembre. La setzena edició amplia els espais de representació (8), les companyies (69), funcions (91), les estrenes absolutes (36), butaques (32.063). El programa va de pantagruèlic menú internacional: Peter Brook, Laurie Anderson, Old Vic, Krystian Lupa, Jan Fabre, Mark Ravenhill; els autòctons Calixto Bieito, Carles San-

tos; la dansa d'Opiyo Okach, Mònica Valenciano; concerts de Michael Nyman, Lluís Llach (entrades exhaurides), Diego El Cigala. Per una informació puntual, www.temporada-alta.net. Segons que avisa Salvador Sunyer, director del festival, enguany s'aposta pel risc: "M'agrada dir que aspirem a no omplir-ho tot, programar per aconseguir el 100% d'ocupació no costa gens". Tampoc no va sobrat el noi. Ei!, que ho preguntin sinó als programadors/es dels teatres de Balaguer, Lleida i Mollerussa.

Si ho observem bé, Catalunya és una gran ciutat i Lleida una barriada perifèrica com el Secà de Sant Pere. Far-West de les comunicaci-

ons terrestres (peatges sense descomptes), l'AVE xino xano abans no s'arribi a Tarragona i que no anirà de *correcaminos* fins que Barcelona pugui al tren. I què dir del transport aeri? Però on el greuge comparatiu resulta dramàtic és en teatre. Cert que el Festival de Tàrrrega maquilla déficits, però compareu, sisplau, pressupostos i programacions de Tàrrrega i Girona: els ovaris i les pelleringues us rebotaran a terra. De les quatre grans demarcacions administratives, Lleida és l'única que no disposa d'un centre d'arts escèniques. Barcelona té el Teatre Nacional de Barcelona (perdó, Catalunya), el Teatre Lliure i etcèteres; Reus treu pit(et) amb

el CAER, Girona obrirà demà el seu centre en una de les naus de l'antiga fàbrica Coma-Cros.

Mentrestant, les *SuperStars* municipals de la cosa cultural i formativa de Lleida (els ínclits Sáez i Camats) dissimulen la seva miopia política amb premis, mostres i capitalitats culturals de tercera regional. Girona estrena Temporada Alta amb productes internacionals. A Lleida, però, anem de Temporada Baixa, provinciana. Arrenca amb l'esnob Premi de Projectes Teatral, brindis al sol d'un jurat enlluernat per tendències visuals (qui tria el jurat i amb quin criteri?). Segueix amb la demagògica Mostra de Teatre Local *tutti quanti*, d'infim poder de convocatòria. Propostes que deixen vist per a sentència l'absoluta manca d'ambició i previsió de la classe política, d'uns funcionaris acomodaticis i d'uns *teatros* camps qui pugui.